

ประวัติหลวงพ่อบุญรอด

หลวงพ่อบุญรอด เป็นพระพุทธรูปขัดสมาธิราบปางมารวิชัยหล่อด้วยทองสีสุก มีพระรูปลักษณะงดงามมาก ขนาดหน้าตัก กว้าง ๒ คืบ ๘ นิ้ว ส่วนสูงจากพระชงฆ์เบื้องล่างถึงยอดพระเศียร ๔ คืบ ๑ นิ้ว ของช่างไม้

ปัจจุบันได้ประดิษฐานอยู่ภายในพระอุโบสถวัดโพธิ์ชัย (พระอารามหลวง) อำเภอเมืองหนองคาย จังหวัดหนองคาย เป็นพระพุทธรูปที่ชาวจังหวัดหนองคายนับถือว่าศักดิ์สิทธิ์มาก และเป็นที่เคารพสักการะอย่างยิ่ง

ประวัติการสร้างซึ่งเป็นอศุขจริยอันนัก

สมเด็จพระบรมวงศ์เธอกรมพระยาดำรงราชานุภาพ ได้ลงความเห็นไว้ในหนังสือตำนานพุทธเจดีย์สยาม หน้า ๑๐๒ ว่า พระพุทธรูปล้านช้างที่งามยิ่งกว่าองค์อื่นคือ พระสุก พระเสริม พระใส โดยมีพระราชธิดา ๓ พระองค์แห่งกษัตริย์ล้านช้างเป็นเจ้าของศรัทธา

พิธีหล่อ มีคนสูบเตาหลอมทองอยู่ไม่ขาดระยะนับเป็นเวลา ๗ วัน จนถึงวันที่ ๘ เวลาเพลเหลือแต่หลวงตาทั้งสามคนน้อยรูปหนึ่งทำการสูบเตาอยู่ ปรากฏมีชีปะขาวคนหนึ่งมาขอสูบเตาช่วยหลวงตาและสามคนน้อยขึ้นไปฉันทเพลและแล้วสิ่งที่ปรากฏคืออศุขจริยที่ทุกคนเห็นก็คือทุกคนแลเห็นคนสูบเตามากกว่าผิดปกติ ท่อเตาก็มีมาก แต่ละคนเป็นชีปะขาวหมดและทองได้ถูกเทลงในเบ้าทั้ง ๓ เบ้าเรียบร้อย และไม่ปรากฏเห็นชีปะขาวนั้นอีกเลย

การประดิษฐาน เดิมทีนั้นหลวงพ่อบุญรอดได้ประดิษฐาน ณ เมืองหลวงของอาณาจักรล้านช้าง พ.ศ. ๒๓๒๑ สมัยกรุงธนบุรี ได้อัญเชิญมาไว้ที่เมืองเวียงคำ และถูกเชิญมาประดิษฐานไว้ที่วัด

โพธิ์ชัย เมืองเวียงจันทน์อีก ต่อมาในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว มีพระบัญชาให้สมเด็จพระบวรราชเจ้ามหาศักดิพลเสพย์อัญเชิญพระพุทธรูปทั้งสามจากอาณาจักรล้านช้างสู่สยามประเทศ โดยอัญเชิญมาจากภูเขาคายขึ้นประดิษฐานบนแพไม้ไผ่ ซึ่งผูกติดกันอย่างมั่นคงล่องมาตามลำน้ำโขงเมื่อล่องมาถึงตรงบ้านเวินแท่นในขณะนั้นเกิดอศุขจริยแท่นของพระสุกใสเกิดแตกแพจมลงไปในน้ำ โดยเหตุที่มีพายุลูกแรงจัดและบริเวณแห่งนั้นได้นามว่า **"เวินแท่น"**

การล่องแพก็ยังล่องมาตามลำตบจนถึงน้ำโขง (ปากน้ำโขง) เฝียงกับบ้านหนองกุง อำเภอน้ำโสม จังหวัดหนองคาย ได้เกิดพายุลูกใหญ่เสียงฟ้าคำรามคะนองร่ำลั่น ในที่สุดพระสุกใสแตกแพจมลงไปในน้ำ ซึ่งอาการวิปริตต่างๆ ก็ได้หายไปเป็นอศุขจริยยังบริเวณนั้นจึงได้ชื่อว่า **"เวินสุก"** และพระสุกก็จมอยู่ในน้ำตรงนั้นมาจนถึงปัจจุบันนี้

ก็ยังเหลือแต่ พระเสริม พระใส ที่ได้นำขึ้นมาถึงเมืองหนองคาย พระเสริมนั้นได้ถูกอัญเชิญประดิษฐานไว้ ณ วัดหอก่อง (ปัจจุบันคือ วัดประดิษฐ์ธรรมคุณ)

ต่อมาในสมัยรัชกาลที่ ๔ สมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว จึงโปรดเกล้าฯ ให้ขุนวรธานีและเจ้าเหม็น (ข้าหลวง) อัญเชิญพระเสริมจากวัดโพธิ์ชัยหนองคาย ไปกรุงเทพฯ และอัญเชิญพระใส จากวัดหอก่องขึ้นประดิษฐาน บนเกวียนจะอัญเชิญลงไปกรุงเทพฯ ด้วย แต่พอมาถึงวัดโพธิ์ชัย หลวงพ่อบุญรอดได้แสดงปาฏิหาริย์จนเกวียนหัก จึงอัญเชิญลงไปไม่ได้ ได้แต่พระเสริมลงกรุงเทพฯ ประดิษฐานไว้ ณ วัดปทุมวนาราม ส่วนหลวงพ่อบุญรอดได้อัญเชิญประดิษฐานไว้ ณ วัดโพธิ์ชัย อำเภอเมืองหนองคาย จนถึงปัจจุบัน

เมื่อองค์หลวงพ่อบุญรอดมาประดิษฐานอยู่ ณ วัดโพธิ์ชัย แล้วอาศัยที่ได้เห็นความศักดิ์สิทธิ์และอศุขจริยหลายประการ จึงเป็นที่ศรัทธาเคารพนับถือ และสักการบูชาของประชาชนที่มีแด่หลวงพ่อบุญรอด ที่ให้ความสำเร็จความปรารถนาเป็นเสมือนร่มโพธิ์ร่มไทร ที่ให้พุทธศาสนิกชนชาวไทยได้ยึดเหนี่ยวจิตใจและอานุภาพความศักดิ์สิทธิ์ ความอศุขจริยขององค์หลวงพ่อบุญรอด จนได้สมญาว่า **"หลวงพ่อบุญรอด"** แม้ตราบเท่าทุกวันนี้พระบารมีที่คุ้มครองและพระเมตตาธรรมขององค์หลวงพ่อบุญรอด ยังคงแผ่ปกป้องกันคุ้มครองขจัดปัดเป่าภัยพิบัติให้ แก่ผู้พึ่งบารมีอย่างไม่เสื่อมคลายเป็นที่อศุขจริยยิ่งกว่าอศุขจริย อีกทั้งยังทำให้วัดโพธิ์ชัยเป็นสถานที่ท่องเที่ยวให้พุทธศาสนิกชน จากทั่วประเทศและพี่น้องชาวต่างชาติได้มาสักการบูชาหลวงพ่อบุญรอด อย่างไม่ขาดสาย

ภาคปาฏิหาริย์ของหลวงพ่อบุญรอด

หลวงพ่อบุญรอดเป็นพระพุทธรูปที่ศักดิ์สิทธิ์ แต่เดิมมาปรากฏตามประวัติว่า เมื่อรัชสมัยพระเจ้าสุริยวงค์ จะเสด็จเสวยราชย์ขึ้นครองนครเวียงจันทน์ พระองค์ได้ทรงตั้งจิตอธิษฐาน เฉพาะพระพักตร์ของหลวงพ่อบุญรอดไว้ว่า ถ้าการปกครองไพร่ฟ้าของข้าพเจ้าจะเป็นไปด้วยความสันติสุขปราศจากศัตรูหมู่ไพร่ที่จะมาเบียดเบียนแล้ว ขอให้หลวงพ่อบุญรอดแสดงเหตุอศุขจริยให้ประจักษ์ครั้นถึงเสวยราชย์เดือนอ้าย ได้เกิดอศุขจริยขึ้นตามคำอธิษฐาน คือ ฟ้าคึกคะนองร่ำลั่น หวั่นไหวแลบแลบสลายสายฟ้าฟาดสนั่นสนั่นสะเทือน แต่จะได้เป็นอันตรายแก่คน และสัตว์ก็หาไม่ได้ นิमितอศุขจริยนั้นปรากฏว่า พระองค์ได้เสวยราชย์ทรงปกครองไพร่ฟ้าประชาชน ได้อยู่เย็นเป็นสุขโดยทั่วหน้ากัน ตลอดรัชสมัยของพระองค์

ความอศุขจริยหรือปาฏิหาริย์ครั้งที่สอง คราวที่ขุนวรธานีอัญเชิญหลวงพ่อบุญรอดออกจากวัดหอก่อง เพื่อที่จะนำไปกรุงเทพฯ ปรากฏว่าพออัญเชิญมาถึงวัดโพธิ์ชัย ปรากฏจะนำไปพร้อมกับพระเสริม คนที่สมมติให้เป็นพราหมณ์ผู้อัญเชิญหลวงพ่อบุญรอดไปนั้น ไม่สามารถลากเกวียน ซึ่งประดิษฐานหลวงพ่อบุญรอดให้เคลื่อนต่อไปได้แม้จะใช้เครื่องจูงที่สุดความสามารถเช่นเดียวกัน ได้ทำการอ้อนวอนด้วยประการต่างๆ ก็ไม่เป็นผล จนในที่สุด เกวียนได้หักลง คราวนี้ได้หาเกวียนใหม่มาเป็นที่ประดิษฐาน แต่ก็อศุขจริยอีกครั้ง เพราะไม่สามารถจะนำให้เคลื่อนที่ได้ เมื่อเป็นเช่นนั้น จึงปรึกษากันว่า จะอัญเชิญไปประดิษฐานไว้ที่วัดโพธิ์ชัย แล้วก็ทำการอ้อนวอน เป็นผลดังใจนึก พอเข้ามาหาเพียงไม่กี่คน หลวงพ่อบุญรอดก็ถูกยกขึ้น ประดิษฐานไว้ในอุโบสถวัดโพธิ์ชัย ให้คณะเราได้กราบไหว้เคารพสักการะบูชาและเป็นเกียรติอันสูงส่งแก่ชาวจังหวัดหนองคายมาตลอดจนบัดนี้

ในคราวต่อมา องค์หลวงพ่อบุญรอดก็ได้แสดงความสามารถอศุขจริยอีกหลายครั้ง เช่น เมื่อคราวที่ขุนเขาวัว เป็นผู้เชิญหลวงพ่อบุญรอดขึ้นขณะที่ทางวัดโพธิ์ชัยมีงานสมโภชหลวงพ่อบุญรอด ได้มีท่านผู้หนึ่งซึ่งเดินทางมาจากต่างถิ่น ไม่รู้ชื่อความศักดิ์สิทธิ์ของหลวงพ่อบุญรอดมากนัก เพื่อเป็นการทดลองจึงได้พูดว่าถ้าหากหลวงพ่อบุญรอดศักดิ์สิทธิ์จริงขอให้บันดาลให้ฟ้าผ่าที่ หันโดนนั้นเองฟ้าก็ผ่าลงมาจริงๆ